

Sygn. akt VI Ka 611/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Marek Buczek (spr.)

Sędziowie SO Edyta Gajgał SO Waldemar Masłowski

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013r.

sprawy **R. P.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 18 września 2013 r. sygn. akt II K 703/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego R. P. w ten sposób, że przyjmuje iż czyn ten stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu i uchyla orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary z pkt II części dyspozytywnej,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 611/13

UZASADNIENIE

R. P. został oskarżony o to, że w dniu 29 marca 2013 roku w J. przy ul. (...), woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. T. dokonał kradzieży mienia w ten sposób, że na ogólnodostępnym terenie (...) S.A. J. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia żeliwny wąż o wadze 80 kilogramów i wartości 350 złotych zabezpieczający studzienkę kanałową, czym działał na szkodę (...) S.A. w J., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk.

M. T. został oskarżony o to, że w dniu 29 marca 2013 roku w J. przy ul. (...), woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. dokonał kradzieży mienia w ten sposób, że na ogólnodostępnym terenie (...) S.A. J. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia żeliwny wąż o wadze 80 kilogramów i wartości 350 złotych zabezpieczający studzienkę kanałową, czym działał na szkodę (...) S.A. w J., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 18 września 2013r. w sprawie sygn. akt II K 703/13:

I. uznał oskarżonych R. P. i M. T. za winnych tego, że w dniu 29 marca 2013 r. w J. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia żeliwnego włazu o wadze 80 kg i wartości 350 zł, czym działali na szkodę (...) S.A. w J., tj. występku z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył M. T. przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. karę 10 /dziesięciu/ miesięcy ograniczenia wolności wraz z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne wymiarze 40 /czterdziestu/ godzin w stosunku miesięcznym zaś R. P. karę 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego R. P. kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 /pięć/ lat,

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych R. P. i M. T. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator zaskarżając orzeczenie Sądu I instancji w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego R. P..

Powołując się na przepis art. 438 pkt 3 kpk wyrokowi temu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o karze polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji błędnego poglądu, iż wobec oskarżonego R. P. zachodzą przesłanki uzasadniające pozytywną prognozę kryminologiczną i tym samym zasadne jest zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary 4 miesięcy pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 lat, mimo iż całokształt okoliczności niniejszej sprawy, a w szczególności fakt jego uprzedniej wielokrotnej karalności za podobne przestępstwa przeciwko mieniu nie daje podstaw do przyjęcia istnienia przesłanek określonych w art. 69 § 1 kk i tym samym nie zasługuje on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Powołując się na przepis art. 437 § 1 i 2 kpk skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części orzeczenia o karze poprzez:

- uchylenie wyroku w pkt II w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności,
- utrzymanie w pozostałym zakresie zaskarżonego wyroku w mocy.

Na rozprawie prokurator zmodyfikował wniosek pisemnej apelacji i wniósł o uznanie iż czyn przypisany oskarżonemu jest wykroczeniem i wniósł o wymierzenie mu kary 30 dni aresztu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd I instancji przypisał oskarżonemu popełnienie przestępstwa kradzieży, ustalając że wartość skradzionej rzeczy wynosi 350 złotych.

W dniu 09.11.2013r. weszła w części w życie ustawa z dnia 27.09.2013r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw. Na podstawie art. 2 tej ustawy zmienione zostały przepisy ustawy z dnia 20.05.1977 r. – kodeks wykroczeń, w tym przepis art. 119 § 1 kk dotyczący kradzieży. Zgodnie z nowym brzmieniem tego przepisu wykroczenie kradzieży lub przywłaszczenia mienia ma miejsce wtedy gdy wartość mienia nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia. Na chwilę obecną to minimalne wynagrodzenie wynosi 1600 zł, w tej sytuacji wykroczenie kradzieży ma miejsce wtedy gdy wartość skradzionej rzeczy nie przekracza 400 zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności jak i treść art. 4 § 1 kk tj. że jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy, sąd przyjął że oskarżony popełnił wykroczenie z art. 119 § 1 kw.

Wykroczenie z art. 119 § 1 kw zagrożone jest karą aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Zgodnie z treścią art. 35 kw areszt można orzec tylko wtedy gdy czyn popełniony został umyślnie a zarazem za orzeczeniem tej kary przemawia waga czynu lub gdy okoliczności sprawy świadczą o demoralizacji sprawcy. Taka sytuacja ma miejsce w sprawie oskarżonego R. P.. Wykroczenie kradzieży jest wykroczeniem popełnionym z winy umyślnej – w znaczeniu bezpośrednim, gdyż sprawca działa - zabiera rzecz w celu jej przywłaszczenia. Z dowodów zebranych w sprawie wynika że wprawdzie ta kradzież nie miała charakteru planowanego, ale oskarżony wykorzystał nadarżającą się przypadkową okazję aby dokonać tej kradzieży. Ta ostatnia okoliczność wskazuje i świadczy o demoralizacji oskarżonego.

Apelacja prokuratora, który domaga się wymierzenia oskarżonemu kary bez warunkowego jej zawieszenia zasługiwała na uwzględnienie.

Z treści art. 42 § 1 kw wynika że można warunkowo zawiesić wykonanie kary aresztu gdy wobec sprawcy występuje dodatkowa prognoza kryminologiczna tj. że pomimo niewykonania kary nie popełnił on nowego podobnego przestępstwa lub wykroczenia. Taka prognoza nie występuje wobec R. P.. Sąd I instancji nie dopatrył się okoliczności łagodzących wobec oskarżonego R. P. i pomimo tego przyjął że oskarżony zrozumiał naganność swojego postępowania i że przypisany mu czyn będzie jedynie incydentem w jego życiu.

Nie można się zgodzić z tym twierdzeniem Sądu I instancji, gdyż mnożenie oskarżonemu szans dostosowania się do życia w społeczeństwie i orzeczenie wobec niego środka probacyjnego nie jest zasadne i prowadzi do wyrobienia u sprawcy przekonania o bezkarności.

Oskarżony był już uprzednio sześciokrotnie karany za popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, był karany na kary grzywny, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności, w tym kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ostatnio R. P. był karany w 2011 r. m. in. za przestępstwo oszustwa na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a w 2012 r. za przestępstwo kradzieży na karę grzywny. Obecnie przypisane mu wykroczenie oskarżony popełnił w okresie próby, gdyż w 2011r. Sąd zawieszając warunkowo wykonanie kary pozbawienia wolności określił czas próby na okres 3 lat. Jako okoliczności obciążające oskarżonego należy przyjąć to iż popełnił przypisane mu wykroczenie działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz to iż wartość skradzionej rzeczy, jest bliska granicy która rozdziela wykroczenie od przestępstwa.

Przedstawione wyżej rozważania przekonują o braku pozytywnej prognozy kryminologicznej odnośnie oskarżonego i braku możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary aresztu. Z wyżej przedstawionych okoliczności i względów należało zaskarżony wyrok zmienić poprzez przyjęcie, że oskarżony popełnił wykroczenie z art. 119 § 1 kk i orzeczenie wobec niego kary aresztu bez warunkowego zawieszenia wykonania tej kary.

Uznając za słuszny w pozostałym zakresie wyrok, Sąd Okręgowy utrzymał go w mocy.

Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, albowiem oskarżony nie ma majątku a tym samym nie byłby w stanie ponieść och bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania (art. 635 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk).